

На том сошлись

В столице презентовали факсимильное издание Брестской Библии. Чем оно уникально?

Екатерина КАРАНКЕВИЧ

— Яно ўвойдзе ў гісторыю сучаснай беларускай культуры, як увайшло ў гісторыю самае першае выданне Берасцейскай Бібліі ў 1563 годзе, — расказаў замяститель дырэктара Нацыянальнай бібліятэкі Беларусі, коардынатор і навучны кіраўніцель выдання Аляксандр Суша.

Брэстская Біблія ўнікальная сама па сабе. Она стала легендай і лічыцца самай прыгожай, дорагой і большай кнігай у гісторыі кніжнай культуры Беларусі.

— Дзякуючы такой кнізе Беларусі і Брэст увайшлі ў гісторыю агульнасусветнай кніжнай культуры. Падрыхтоўка факсімільнага выдання Нацыянальнай бібліятэцы стала выключнай падзеяй, — падзяліўся Аляксандр Суша.

Генеральны дырэктар «Белнефестраха» Анатолий Чайчиц таксама адзначыў, што Нацыянальная бібліятэка пастаралася і стварыла досыць якаснае выданне.

— Яшчэ ў мінулым годзе Брэстскі гарадской выканаўчы камітэт абратыўся да нас з прапановай дапамагчы ў выпуску ўнікальнага выдання. Усяго ў свеце акаля 40 экзэмпляраў арыгіналаў гэтай Бібліі, у Беларусі толькі 2-3 і не ў поўным фармаце. Мы ж зрабілі яго поўным, — расказаў Анатолий Чайчиц. — Палучылася вельмі сур'ёзнае выданне вагой 15 кг, 1,5 тысячы старонак.

6-8 сентября официальное празднование тысячелетия Бреста. 10 экземпляров Библии в торжественной обстановке вручат руководству города.

У сваю ачэрэд арт-дырэктар выдання Ірына Сліжыкова дадала, што выпуск Бібліі стаў свайго роду творчэскай выклікай, паколькі аб'ём работы быў велізарным:

— Трудзіліся акаля 10 чалавек не паклаўшы рук. С Нацыянальнай бібліятэкай праводзілі даследаванні, каб зразумець, як менавіта ў гэты перыяд фарміраваліся такія выданні. Хотелі дасягнуць максімальнага эфекта, каб кніга выглядала, будо

яе выдалі некалькі стагоддзяў назад.

Пры стварэнні факсімільнага выдання выкарыстоўвалі асаблівую тэхніку афармлення.

— На абрэзках выданне афармлена ў золатай і тэмна-зялёнай — з прымяненнем інтэрснай фактуры. Ранейшая тэхналогія была папулярна ў Беларусі, яе называюць «кароўка». Калі прыглядзецца, здаецца, нібы кнігу паел жучок, — падзялілася падрабязнасцямі Ірына Сліжыкова.